

Βολύμ., 1 Νοε. 2010

Αγαπητέ Κώστα,

Ματίας

Τελευταία, υπέβαλα τον εαυτό μου στη δοκιμασία τηλεθέασης εκπομπών που ανταγωνίζονται σε θεαματικότητα(πρωινάδικα και μεσημεριανά). Ήθελα ιδίαν αντίληψη, άλλο να σου λένε και άλλο να τα βλέπεις ο ίδιος. Δεν φανταζόμουν τόση ευτέλεια και ανοησία. Πιάσαμε πάτο. Ένωσα αποκαρδίωση και απόγνωση.

Παράλληλα μελέτησα το βιβλίο σου «θρησκεία, επιστήμη, φιλοσοφία» Βρέθηκα στο άλλο άκρο. Τη διανόηση στο υψηλότερο σκαλοπάτι Δύο διαφορετικές κοινωνίες που κατοικούν στην ίδια επικράτεια. Χαοτική απόσταση.

Θαύμασα το εύρος της βιβλιογραφικής αναζήτησης. Συμμερίστηκα την πειστική σου κριτική. Ένωσα τους προβληματισμούς σου και τα μετέωρα(ή στέρεα;) βήματά σου ανάμεσα στη λογική και στην πίστη, στην πραγματικότητα και στο μύθο, στο νου και στην καρδιά. Ψάχνεσαι επιστημονικά, νοσταλγείς υπερβατικά, σκέφτεσαι φιλοσοφικά. Με ανήσυχο πνεύμα και ανοιχτό μυαλό. Αλλά και πίστη. Το ιερατικό ένδυμα δε σου στέρησε την κριτική σκέψη. Αναρωτιέμαι πώς είδαν το βιβλία σου ιερωμένοι διαφόρων επιπέδων και θεολόγοι.

Συγχαίρω και εύχομαι μακροημέρευση και συνεχή φιλοσοφική ενατένιση. Σε σκεπτόμενους φίλους μου συνιστώ εκθύμως το έργο σου. Με την ιδιαίτερη εκτίμησή μου

Σωκράτης Κοσμίδης